

Но, щомъ видѣ, че дивата пчелица мълчи, то леко се отрони отъ клончето, полетѣ надолу и я покри.

— Нали сега ти е топло? Хубава ли е моята приказка? — зашепна то на ухото ѝ.

Севернякътъ пакъ зашиба гората. Завалѣ ситенъ сухъ снѣгъ. Листчето пригърна пчелата и млъкна.

Симеонъ Андреевъ.

Смѣхория.

Пжтници срещнали човѣкъ съ натоварена на гърба му врата.

— Защо носишъ тази врата на гърба си? — попитали го тѣ зачудени.

— Азъ съмъ тръгналъ на дълъгъ пжтъ, — казалъ човѣкътъ.

— Но защо ти е тази врата?

— Оставихъ паритѣ си въ кжщи. А понеже ме е страхъ, да не би разбойници да счупятъ вратата и да ми взематъ паритѣ, взехъ вратата съ себе си. м.

Мърка въ всичко!

Миткови имаха градина съ овошки: сливи, зарзали, ябълки, круши. Митко обичаше да се катери по дърветата и да претърсва узрѣлитѣ овошки. Учителътъ му бѣше казалъ, че овошкитѣ сж много полезни. Тѣ сж отлична храна, която съ нищо не може да се замѣни.

— Не лишавайте децата отъ овошки, — казваше и докторътъ. — Можете често да минете и безъ месо, и